

καράς

καράς, ο, ουσ. [<τουρκ. kara (= μαύρος)]. **1.** το μαύρο άλογο: «καβάλησε τον καρά του και χύθηκε σαν τον άνεμο μέσα στην πεδιάδα». **2.** αυτός που είναι κακόμοιρος, κακομοίρης, φουκαράς: «βρε, τον καρά, ζημιά που έπαθε!»· βλ. και λ. μαύρος (1α, β)·

- αυτά είπε ο καράς και τίναξε τα πέταλα ο φουκαράς, λέγεται ειρωνικά για άτομο που πέθανε πριν προλάβει να πραγματοποιήσει τα σχέδιά του: «σχεδιάζε να επεκτείνει τη δουλειά του κι ετοίμαζε εξαγωγές προς τις αραβικές χώρες, όμως, αυτά είπε ο καράς και τίναξε τα πέταλα ο φουκαράς, γιατί τον πρόλαβε ο θάνατος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας